

Hvem: SIMONE BENDIX

Hvorfor: FORDI SKUESPILLEREN DEBUTERER MED HÅNDLAVEDE LÆDERVARER I PARIS

& Væggene har ører & andre historier i læder

Hun blev kendt som alle drengenes drømmepige i spillefilmen »Den Kroniske Uskyld« fra 1985. Siden blev Simone Bendix gift med musikeren Kasper Winding og flyttede til England, hvor hun studerede skuespil og medvirkede i en række britiske teaterstykker og tv-serier. For syv år siden flyttede parret til Paris, hvor de bor med deres to små børn, og hvor Simone Bendix har udviklet sit nye lædervaremærke, Edition Poshette, der hovedsagelig består af håndlavede tegnebøger. Danskerens designs har været syv år undervejs og er baseret på bøger og forsynet med tryk, der blandt andet stammer fra gamle bogillustrationer og marmorert papir. Tegnebøgerne har hver sin poetiske titel, som *Les feuilles de mon carnet secret* (Siderne i mit hemmelige hæfte), *Les murs ont des oreilles* (Væggene har ører) og indvendigt inskriptionen *May Good Fortune Find You* (Må lykken finde dig). Under modeugen i Paris forleden debuterede Simone Bendix med sin kollektion i en udstilling i Palais Royal. Syet af italienske håndarbejdere, der også laver pung for Prada – og af en fransk journalist allerede sammenlignet med Hermès.

Hvordan finder man som skuespiller på at lancere håndsyede tegnebøger med finurlige motiver?

»Jeg har altid godt kunne lide at lave ting til mig selv, der forener det praktiske med ting, jeg synes, er skønne. I England designede jeg tasker af tekstiler, og jeg startede også med at lave nogle tasker med printet læder. Det var forholdsvis bekosteligt, men fascinerende, og jeg ville gerne udforske det noget nærmere. Mens jeg designede pungene, samlede jeg materiale sammen, som var egnet til at blive trykt. Motiverne kommer fra alt fra gamle bøger, som min bedstefar fik bundet ind, til bøger fra Kaspers oldemor, som var bogbinder i Paris, fra syark og bøger fra loppemarkedet. Med en del hjælp fra en grafiker lykkedes det at omformulere de gamle mønstre med nye motiver, som kunne trykkes. Hele mit udgangspunkt har været at forbinde tingene og give dem en sanselighed. At give en værdi til de ting, vi bruger hver dag, så de giver os en glæde og en nydelse.«

Hvorfor tager du udgangspunkt i bøger?

»Jeg har altid elsket bøger, og det er inspirerende at se, hvordan franskmændene forholder sig til litteratur. De elsker at diskutere

en bog, som de har læst. De har en bog med på café. Når man har en bog med sig, er man aldrig alene.«

Kan du forklare navnet, Edition Poshette?

»Det er et ordspil mellem de franske ord for paperback og pung; *éditions de poches* og *pochette*. Det har jeg så blandet med det engelske posh, som betyder smart, men som også er en forkortelse i søsproget; port out – starboard home. Editions Poshette udgiver pungene, og jeg er forfatter på kollektionen.«

Hvad er forskellen på skuespil og det, du laver nu?

»Der er egentlig ikke den store forskel. Jeg læste engang, at Daniel Day Lewis tog et år fri fra skuespillet for at lære at lave sko i Italien. Det kunne jeg godt identificere mig med. Skuespil er også et håndværk. Hvordan du bruger ordene, og hvordan du udtrykker dem. Hvis et script er velskrevet, er det vidunderligt at få brikkerne til at gå op i en højere enhed, akkurat som når man bruger de rigtige materialer og den rette omtanke til at få en pung til at blive poetisk.«

Du har sat et par skuespil op i Paris, som du også har spillet med i. Er du nu færdig med film og teater?

»Nej, det tror jeg aldrig, man bliver; det er noget, man er resten af livet. At være skuespiller er at fortælle historier, og lige nu fortæller jeg dem på en anderledes måde. Så hvis nogen tilbød mig en rolle i morgen, ville jeg ikke kunne sige ja med det samme, da jeg først skal have orden i nogle leverancer.«

Kan det altså betale sig for dig?

»Det har været det hele værd; at udvikle idéen og se mit design blive en realitet. Jeg håber, at det en dag også kan betale sig økonomisk, selv om det aldrig vil blive til noget masseproduceret. Alle designs er nummererede og findes kun i 10-50 eksemplarer, og så laver jeg noget nyt. Jo mere gennemtænkt det er, jo sjovere er det for mig og for den, som køber tingene.«

Man bliver de ting, man gør, har du engang sagt. Gælder det stadig?

»Ja, for hvis man ikke får fuldført tingene, så bliver det bare ved tanken. Jeg tror, at man bliver lykkeligere af at få udført sine tanker, også selv om det ikke lige bliver det, som man troede. Jeg kan også godt lide idéen om, at jeg måske er med til at værne om nogle gamle traditioner for håndværk. At vi ikke bare indretter vores liv efter den seneste moderne teknologi.«

»JEG LÆSTE ENGANG, AT DANIEL DAY LEWIS TOG ET ÅR FRI FRA SKUESPILLET FOR AT LÆRE AT LAVE SKO I ITALIEN. DET KUNNE JEG GODT IDENTIFICERE MIG MED«

m-s@berlingske.dk